

FLYKTNINGHJELPEN
NORWEGIAN REFUGEE COUNCIL

Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Innvandringsavdelingen

Postboks 8019 Dep
0030 Oslo

Arbeids- og inkluderingsdepartementet	
Søkn.nr:	Dok.nr:
20605100	21
Ansøkningsdato:	Dato:
531.12	15.02.07
Art:	Utlendingsstatus:
INN PRE	U4C
Stempel:	

04.01.2007
YOUR REF. :

OUR REF. : NRC-10635

Høringssvar - Endring i utlendingsforskriften - Oppholdstillatelse når det foreligger praktiske hindringer for retur

Vi viser til høringsbrev av 03.01.2007 om mulighet for å gi oppholdstillatelse når det foreligger praktiske hindringer for retur.

Flyktningshjelpen takker for muligheten til å få komme med kommentarer i denne saken.

Personer med avslag på søknad om asyl har plikt til å forlate riket. Vi er enige i at det i utgangspunktet pålegger utlendingen en plikt i å samarbeide med myndighetene i å kartlegge sin egen identitet, samt til å muliggjøre egen retur. Vi ønsker imidlertid ikke at manglende samarbeide om dette skal utgjøre absolutte hindre for senere å få en tillatelse.

Vi mener at man generelt sett bør satse på positive incentiver for å få disse personene til å returnere frivillig. Vår erfaring tilsier at god og realistisk informasjon om de forskjellige alternativene er en viktig brikke for å hindre at folk blir sittende i limbo over lang tid.

De som samarbeider om retur

Vi ser det som positivt at personer som har fått endelig avslag på asylsøknaden, og som samarbeider om å avklare identitet og om retur, likevel skal kunne gis oppholds- og arbeidstillatelse. Dette er et positivt tiltak for å forhindre at folk blir sittende i en uavklart situasjon i lange perioder. For de personene som velger å samarbeide om retur er det positivt at de får denne muligheten til et formalisert opphold allerede etter 1 år etter endelig avslag.(3 år etter opprettelse av saken).

De som ikke samarbeider om retur

Flyktningshjelpen mener imidlertid at den foreslåtte forskriftsendringen blir for snever. Ved å begrense forslaget utelukkende til personer som medvirker til retur kan vi ikke se at den foreslåtte endringen vil kunne bidra til noen løsning for den gruppen som ikke samarbeider med myndighetene og som utgjør majoriteten av de som for tiden har oppholdt seg lenge i Norge. Flyktningshjelpen viser til at det kan være mange grunner til at personer ikke ønsker å samarbeide om retur, innbefattet det å avklare egen identitet. Hvis man for eksempel i søknadsfasen medvirker til å avklare egen identitet, bla ved å kontakte hjemlandets myndigheter for å skaffe nødvendige papirer, kan dette sette både personen selv i fare (ved et evt. avslag) eller utsette nære familiemedlemmer for fare. Det er derfor betenkelig å gjøre krav om samarbeide til å avklare identitet til en absolutt forutsetning for oppholdstillatelse. Dette gjelder også for de som ellers samarbeider om retur.

Flyktningshjelpen viderefører sitt syn fra høringssvar til ny utlendingslov. "Flyktningshjelpen anser en bestemmelse tilsvarende den som eksisterer i svensk lovgivning om botid som passende", en såkalt "preskripsjonsregel eller "bortfallsregel". I praksis betyr dette at vi ønsker en bestemmelse der et negativt vedtak etter fire år, opphører å gjelde (bortfaller). Vedkommende kan deretter søke om ny tillatelse som i sin tid vil kunne danne grunnlag for permanent oppholdstillatelse.

FLYKTNINGHJELPEN
NORWEGIAN REFUGEE COUNCIL

Norges menneskerettighetsforpliktelser

Flyktninghjelpen mener at man i forbindelse med en eventuell ny søknad bør legge inn en eksplisitt vurdering av Norges internasjonale forpliktelser, med spesielt fokus på Den Europeiske Menneskerettighetskonvensjon artikkel 3 / Torturkonvensjonen artikkel 16.

Et humant asylsystem innbefatter å ta i betraktning den menneskelige lidelse en slik langvarig, uavklart situasjon avstedkommer. Det er allment akseptert at det er en stor psykisk belastning å leve med frykten om å bli sendt tilbake til en situasjon man selv opplever som ekstremt utsatt. Den subjektive frykten vedkommende har for å bli forfulgt vil ikke automatisk forsvinne selv om Norske myndigheter mener at det er trygt å returnere. En slik situasjon vil kunne skape alvorlige bekymringer i forhold til mulige brudd på artikkel 3 i Den Europeiske Menneskerettighetskonvensjonen (EMK) / Artikkel 16 i Torturkonvensjonen (CAT) dersom den forblir uavklart over en lengre periode. Vi mener at staten i et slikt tilfelle har en selvstendig plikt til å påse at slik lidelse ikke forekommer.

Returarbeidet

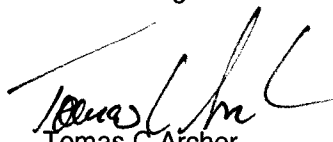
Flyktninghjelpen vurderer det videre at en slik ordning ikke på sikt vesentlig vil innvirke på det arbeidet vi driver i forhold til å motivere folk til frivillig retur ved avslag på asylsøknaden jf "....og et incentiv for flere til ikke å samarbeide om egen retur". Muligheten til på sikt å få en tillatelse vil for en kortere periode vanskeliggjøre returarbeidet, men i den grad man er villig til å legge tilstrekkelig med ressurser i en god oppfølging vil dette ikke ha langsiktige negative virkninger.

UNHCRs anbefalinger

I tillegg mener Flyktninghjelpen at det vil være på sin plass å implementere forslaget om at en stornemd i UNE skal behandle prinsipielle saker der norsk praksis avviker fra UNHCRs anbefalinger så langt som mulig. Vi mener at en slik ordning i vesentlig grad vil kunne bidra til en bedre avklaring for mange av de som hittil har valgt å ikke returnere frivillig. Da vi regner med at det kan ta tid før den nye utlendingsloven trår i kraft hadde det vært fint å få lagt på plass en så vidt viktig brikke så snart som mulig. Vi regner med at en slik avgjørelse vil kunne ha en stor signaleffekt i forhold til arbeidet med frivillig retur.

Vi har for øvrig ingen kommentarer til tekst eller plassering.

Med vennlig hilsen

Tomas C Archer
Generalsekretær

Mi Christiansen
Flyktningjuridisk rådgiver